

Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Inhoudelijke Ondersteuning**

aan De leden van de vaste commissie voor
Financiën

datum 3 juli 2009

Betreffende wetsvoorstel:

31892 Wijziging van de Wet op het financieel toezicht, het Burgerlijk Wetboek en de Wet inzake geldtransactiekantoren en intrekking van de Wet op het grensoverschrijdend betalingsverkeer ter implementatie van richtlijn nr. 2007/64/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende betalingsdiensten in de interne markt en tot wijziging van de Richtlijnen 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG en 2006/48/EG, en tot intrekking van Richtlijn 97/5/EG (PbEU L 319)

Eindstemming wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is op 30 juni 2009 met algemene stemmen aangenomen door de Tweede Kamer.

Verworpen, ingetrokken en/of vervallen amendementen

Artikelen I en II

8 → 10 (Irrgang)

Betaaldienstverleners worden thans niet verplicht om bij vermoeden van niet-toegestaan of frauduleus gebruik van een betalingsinstrument de gebruiker daarvan te informeren. Daar niet-toegestaan of frauduleus gebruik van een betaalinstrument pas geen financiële gevolgen meer heeft voor de gebruiker vanaf het moment dat de gebruiker dit niet-toegestaan of frauduleus gebruik heeft gemeld volgens artikel 7:524, eerste lid, onder b Burgerlijk Wetboek, is het belangrijk dat de gebruiker zo snel mogelijk weet heeft van het niet-toegestane of frauduleuze gebruik. Een plicht voor betaaldienstverleners om

Amendementen zijn in volgorde van stemming- op artikelnummer - weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → 20. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

datum 3 juli 2009

blad 2

gebruikers zo spoedig mogelijk in te lichten bij vermoeden van niet-toegestaan of frauduleus gebruik van een betalingsinstrument helpt de gebruiker om zo snel mogelijk te reageren indien er wel daadwerkelijk iets mis zou zijn met het betaalinstrument. Dit amendement voorziet daarom in een dergelijke plicht. In het geval dat in strijd is met objectief gerechtvaardigde veiligheidsoverwegingen of verboden is krachtens andere toepasselijke wetgeving geldt deze verplichting niet.

Dit amendement regelt tevens dat de betaaldienstverlener die nalaat om een betaler te informeren over een vermoeden van niet-toegestaan of frauduleus aansprakelijk is voor de financiële gevolgen hiervan. In het geval dat de betaler op een niet-toegestane of frauduleuze wijze gebruik maakt van het betaalinstrument, is de betaler natuurlijk zelf aansprakelijk. In dit gewijzigde amendement is in het onderdeel I «zo spoedig mogelijk» vervangen door: onverwijld. Verder is in onderdeel II de «tenzij-clausule» in het voorgestelde zesde lid aangepast. Beide wijzigingen sluiten beter aan bij de terminologie van het Burgerlijk Wetboek in het algemeen en de desbetreffende artikelen in het bijzonder.

Ingetrokken

Diverse artikelen

9 (Irrgang)

Kleine ondernemingen hebben niet eenzelfde onderhandelingsmacht tegenover banken, instellingen die vanouds het merendeel van de betaaldiensten verlenen, als grotere ondernemingen. Het is daarom van belang de positie van deze kleine ondernemingen, ook wel genoemd micro-ondernemingen, te verbeteren, zodat betaaldienstverleners bijvoorbeeld niet contractueel aansprakelijkheid kunnen afschuiven.

In de richtlijn is in artikel 30 en in artikel 51 bepaald dat lidstaten de titels III en IV van de richtlijn op dezelfde wijze mogen toepassen op micro-ondernemingen als op consumenten. Blijkens de transponeringstabel in de memorie van toelichting zijn de bepalingen van de titels III en IV van de richtlijn neergelegd in boek 7 BW en in de Wft. Dit amendement regelt – zoals toegelaten door de richtlijn – dat de micro-ondernemingen in deze bepalingen gelijk worden gesteld met consumenten.

Een micro-onderneming is een onderneming waar minder dan 10 personen werkzaam zijn en de jaaromzet of het jaarlijkse balanstotaal ten hoogste € 2 miljoen bedraagt. In artikel 4 van de Richtlijn wordt de micro-onderneming gedefinieerd als een onderneming die op het tijdstip van sluiting van het betalingsdienstencontract een micro-onderneming is als bedoeld in de bijlage van Aanbeveling 2003/361/EG van de Commissie. In het amendement is aangesloten bij deze definitie van de micro-onderneming, waarbij rekening is gehouden met de terminologie van het Burgerlijk Wetboek en derhalve wordt gesproken over raamovereenkomst in plaats van betalingsdienstencontract.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdD en de PVV